

Colom, Calonge i la independència

Colom, Calonge i la independència

JOSEP ANTONI TRIVIÑO

o fa pas gaire que al pati d'armes del castell de Calonge s'ha presentat un documental, dirigit per l'historiador Jaume Aymar, que defensa la hipòtesi que el cèlebre descobridor d'Amèrica Cristòfor Colom podria ser calongí o bé tenir els orígens familiars en el municipi. El responsable del documental explica que una de les cartes enviades per Colom durant el descobriment del nou món fa referència a Colonya, probablement Calonge en la seva opinió. El suposat origen calongí de Colom i l'arrencada de la seva aventura des del port de Palamós -en aquella època port reial- no deixa d'ésser una hipòtesi més d'aquest interminable reguitzell de teories sobre els orígens del descobridor d'Amèrica, essent així que tanmateix se'l disputen altres països com Itàlia, França, Grècia, Noruega, Anglaterra, Polònia i Suïssa. Deixant de banda quin fou

verament el seu origen, sóc del parer que el fet que tothom el vulgui fer fill seu és la demostració de l'admiració, gratitud i reconeixement que molts pobles del món fan a l'home que, amb la seva fe, tenacitat i empena, canvià l'esdevenidor de tota la Humanitat. De totes maneres no s'hauria de rebutjar la seva suposada catalanitat, si observem el seu peculiar caràcter personal, que relaten els historiadors. Hi ha una anècdota de la seva vida prou significativa: A l'encetament del segle setze el govern espanyol d'aquella època, pressionat pels criadors de cavalls andalusos, havia prohibit l'ús de mules per muntar-les; l'any 1505 Cristòfor Colom es trobava molt malalt, però va veure la necessitat de viatjar a la cort espanyola per tal de presentar les seves reclamacions a la corona al voltant dels seus futurs plans expedicionaris. No va dubtar a demanar un permís especial al rei Fernando per poder muntar una mula per poder fer el viatge, essent així que el transport en cavall era massa brusc per a ell estant en aquelles pèssimes condicions. Tal cosa no fa res més que constatar el seu caràcter tenaç, perseverant, insatisfet i reivindicatiu. Per ventura no s'observa un cert parangó amb el caràcter del poble català? De debò que no es pot afirmar d'una manera rotunda quin és l'origen de Cristòfor Colom, però de ben segur que sí es pot afirmar que la seva tenacitat va canviar el món, a l'igual que, a hores d'ara, la tenacitat del poble català, ajuntat amb una visió racional i pràctica de la vida, li ha permès assolir el dret a decidir el seu propi destí col·lectiu, essent així que la nació catalana serà allò que la immensa majoria decideixi, després d'haver triat entre un ventall d'opcions totes elles respectables. En la gran manifestació de La Diada el poble català aconseguí quelcom important: normalitzar el mot "independència", convertint-lo en un mot amigable i que ja no causa por dins Catalunya, esdevenint una opció respectable i viable. Tothora el respecte ha d'ésser la pedra angular sobre la qual s'assenti aquest dret a decidir. Seria bo que tothom respectés, tanmateix, les arrels a Espanya de molts catalans i catalanes. I pel que fa a la visió racional i pràctica de la vida del poble català, que abans he esmentat, no estaria de més recordar, ara per ara, allò que el gran escriptor del "Petit Empordà", Josep Pla, escriví anys enrere: "A Catalunya li interessa estar a bé amb Espanya, perquè els catalans fabriquem molts calçotets, i aquí a casa nostra no tenim prou culs".

Font del document:

http://www.diaridegirona.cat/opinio/2012/10/29/colom-calonge-independencia/588304.html?utm_source=rss